

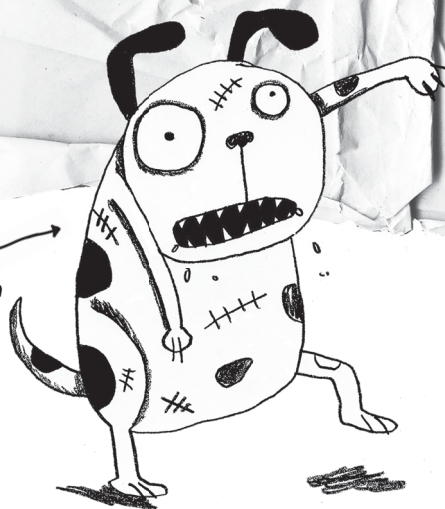
Zombi psi CARUJU

(za sada)

Liz Pišon

PREVOD: Zoran Penevski

Još jedan
glevan
zombi pas

mala laguna

Ova KNJIGA je posvećena

TEBI. (Da, **TEBI!**)

HVALA TI MNOGO

što je ova knjiga tvoj izbor. Nastavi
da je čituckaš i da crtkáš.

UŽIVAJ!

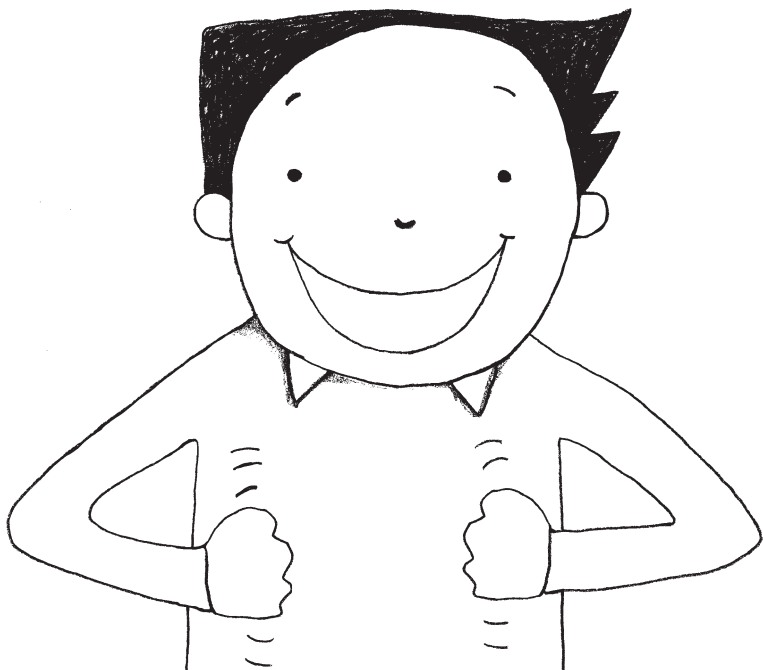
Mnogo hvala
Semu, Endruu,
Džejsonu,
Pitu, Kler, Rejčel,
Lin, Brani i svima
drugima...

STRASHNO sam

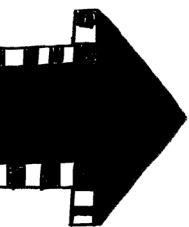
UZBUĐEN

jer PRVI put u
svom ŽIVOTU imam

Kako je to SUPER!
(STVARNO.)

Nije to baš moj ljubimac, nego čuvam onog
čiji je vlasnik - Mark Klamp!

Pre neki dan me pitao u školi da li bih mogao
da mu pomognem.

„Selimo se u novu kuću, pa moram
da budem kod bake nekoliko dana. Ali kod nje

nema dovoljno mesta za **SVE** moje ljubimce.“

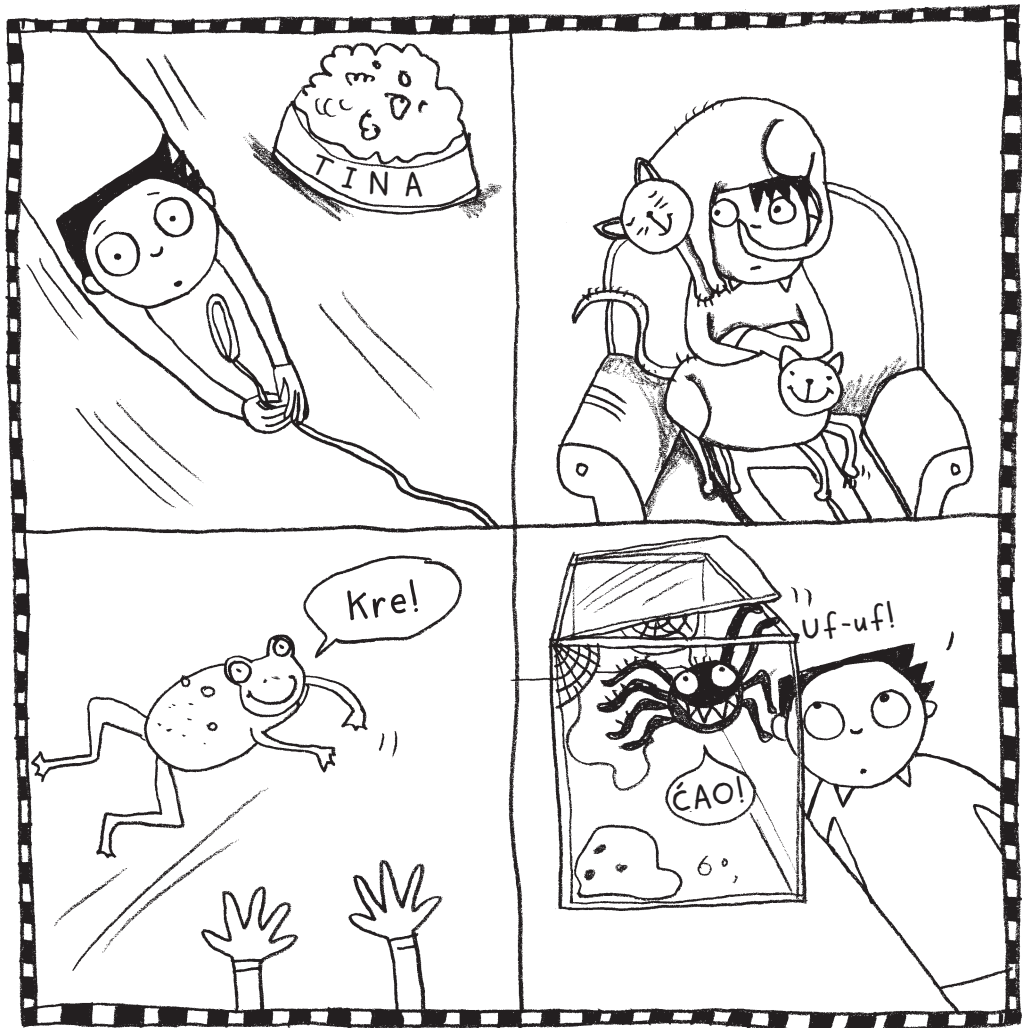
Odmah sam uzviknuo:

**DA! MOGU DA
TI POMOGNEM!
Čuvaću ti LJUBIMCA,
NEMA
FRKE!**

Bio sam **TOLIKO** SREĆAN da nisam stigao ni da ga pitam na **KOJEG** je ljubimca mislio. Mark ima **MNOGO** ljubimaca.

Neki bi bili lakši za čuvanje.

„HVALA ti, Tome! Doći ću do tebe posle škole i doneti **SVE** sa sobom, važi?“

„**SUPER**“, kažem mu.

Ali dok sam išao ka odeljenju, nešto sam mislio...

Na skali od 1 ➡ do 10, koliko će biti **SREĆNI** mama i tata kad čuju da ću da čuvam **ljubimca?**

Na skali od 1 do 10, koliko će biti **SREĆNA** Dilija kad čuje da ću da čuvam **ljubimca?**

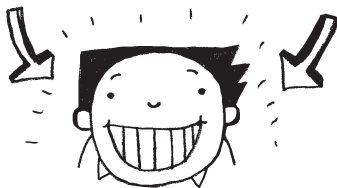
Ovde negde

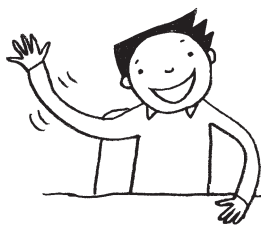
To je zato što je Dilija alergična
na neke životinje. Mada je alergična i na druge
stvari, recimo na **ZABAVU**

(Istina je. Moja sestra je čudnjikava.)

Znao sam da neće biti lako ubediti mamu i
tatu da imamo **ljubimca**, ali moram da se
POTRUDIM jer mi je zaista stalo do toga.
(Evo moje face „**UZBUĐEN** sam jer imamo
ljubimca“.)

Kad sam seo u klupu, Markus Meldru me ošacovao
od glave do pete. „Šta se **ti** toliko **CEREKAŠ**?

Zar si zaboravio da
imamo **MATIŠ** ovog
popodneva?“

(Jesam.)

I još **GLUPLJE**, odem do njega i kažem mu za Klampove **ljubimce**.

„Čuvaću nekog dok je on kod bake.

Zato sam dobro raspoložen.”

„Čuvaćeš onu njegovu

ZMIJU?”

„Ma ne, ne **ZMIJU**. Neku od **DRUGIH** životinja”, kažem samouvereno.

(Zaboravio sam na tu

Zmiju.)

„Kladim se da **JESTE** zmija u pitanju.

Hoćeš li da znaš zašto?”

„Ne baš”, uzdišem.

Ignoriše me i nastavlja da priča.

„Markova baka **NEĆE** hteti Zmiju u svojoj kući jer bi mogla da **POBEGNE** i **POJEDE** je.”

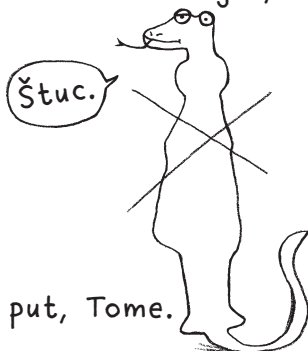
Njam.

U tom času je **EJMI** prestala da čita svoju knjigu i rekla:

„Za tvoju informaciju, Mark ima kukuruznog smuka, a kukuruzni smukovi NE JEDU ljude.“

„VIDIŠ! **EJMI** zna. A i neću čuvati tu zmiju“, kažem Markusu nadajući da će prestati da se meša.

Ali nije.

„Za sve postoji **PRVI** put, Tome.“

Kad jednom zmija uđe u **TVOJU** kuću, može da

se probudi veoma gladna, da klizne ka tebi i

CAP! NEMA te više, ili će te

SAŽVAKATI.“ Markus sada glumi,

da mu je ruka ta zmija.

ŠTO sam mu to uopšte i pominjao?

Trebalo je da ćutim.

Nastavio je da pokazuje tu svoju glupu zmiju dok ga nije zbolela ruka.

Zatim je sssssiktao prema meni kad ga je zbolelo...

SSSSSSSSSSSSSSS!

... što me je nerviralo.

EJMI nas je opet pogledala.

„Gurni je u čarapu, Markuse.

Pokušavam da čitam.”

„BAŠ TAKO. Psssst, umukni”, slažem se s njom.

„Zar nije tvoja sestra alergična na životinje?”,

pita me iznenada **EJMI**.

(Osim što je SUPER pametna, ima i odlično pamćenje.)

„JESTE, tačno. Ali imam
ODLIČAN PLAN kako da

zaobiđem taj problem“, kaŕem pokušavajući da
istovremeno izgledam pametno i prepredeno.

Uh!

„Kladim se da ga imaš...“, kaŕe **EJMI**

tiho i nastavlja da čita.

(Nisam imao plan - ne **JOŠ.**)

Ali se PLAN stvorio za vreme neverovatno

DUGOGG časa matematike
kod gospodina Fulermana.

Ako mama i tata kaŕu

čuvanju **ljubimca**, možda će uspjeti ako ga
prokrijumčarim u kuću. Ili ga čuvam u bašti.

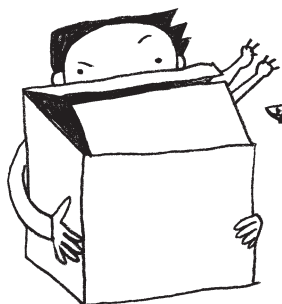
Nacrtao sam nekoliko različitih ideja
za različite **ljubimce...**

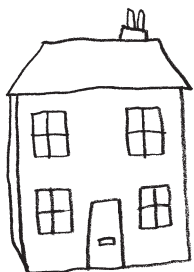
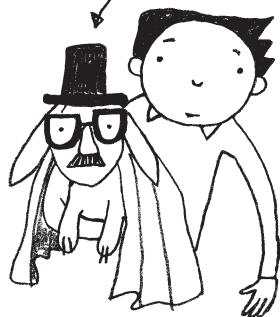
MOJ PLAN

Mudro prerušavanje

Različite ideje

Životinja
u KUTIJI

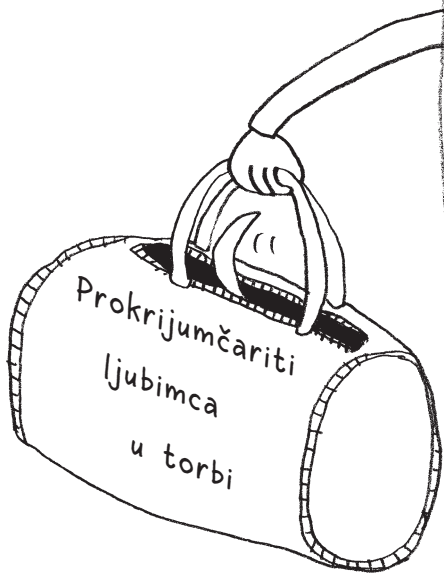
Moja kuća

Papagaj
ili ptica
ispod KAPE?

Prokrijumčariti ga
ispod MANTILA?

... dok majstorski pravim facu tipa „radim
MATIŠ“ sve vreme.
Što i nije tako lako.

Moj izraz lica je radio posao sve dok Markus
nije bacio

O`KO preko mog ramena i počeo

da sssssssssikće **OPET** na mene.

(Grrr.)

„Psssst“, kažem mu,

pokušavajući da ne skrećem pažnju na sebe.

„**Kakav** ti je to matiš?“,

pita Markus, ne ostavljajući me na miru.

ISTOG TRENA

Gospodin Fulerman je pogledao u nas.

„Vas dvojica ste kao par

– razmaknite se malo. I ko god da sssikće,
neka odmah **PRESTANE.**“

Pogleda sam Markusa i prošaptao:

„To se odnosi na **TEBE.**“

Gospodin Fulerman me je čuo.

„Treba li ti pomoć, Tome?“

„Ne, hvala, gospodine.“

„Izvršno, to je muzika za moje uši. Jedva čekam da vidim **SVE** zadatke urađene“, kaže Gospodin Fulerman i nastavlja da nadgleda naš rad.

Markus se pomorio i ostavio me na miru neko vreme. → Što mi je pružilo priliku da SVE smislim.

(Ne za matiš
- za ljubimca.)

Kad sam sve ideje stavio na papir, osećao sam se MNOGO bolje, pa sam uzeo radni list i ugledao GOMILU DEVETKI po CELOM papiru.

Pošto nisam baš NAJBOLJI u MATIŠU, malo sam se USPANIČIO → dok se nisam setio kako se množi devetkama pomoću PRSTIJU*.

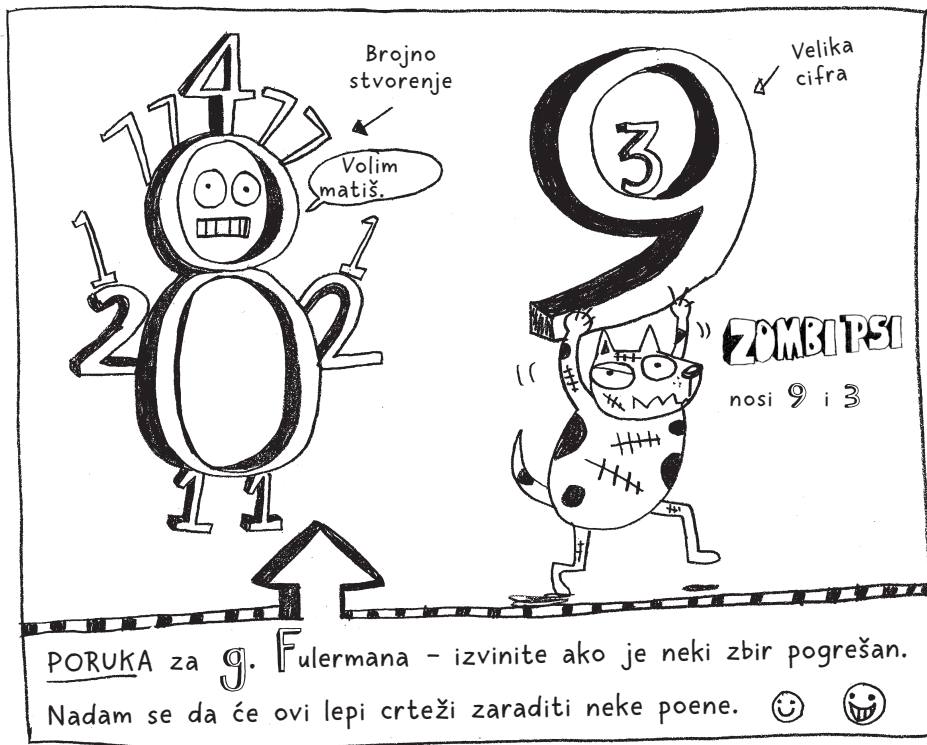
Što je veoma KORISNO u ovakvim situacijama. SKORO kao i kad sediš pored EJMI PORTER.

*Vidi stranice 228. i 229. da vidiš kako se množi devetkama pomoću prstiju.

Pošto sam skoro završio svoj radni list, 😊 imao sam dosta vremena za ~~MATIŠ~~ ~~MNOŽENJE~~ CRTKANJE.

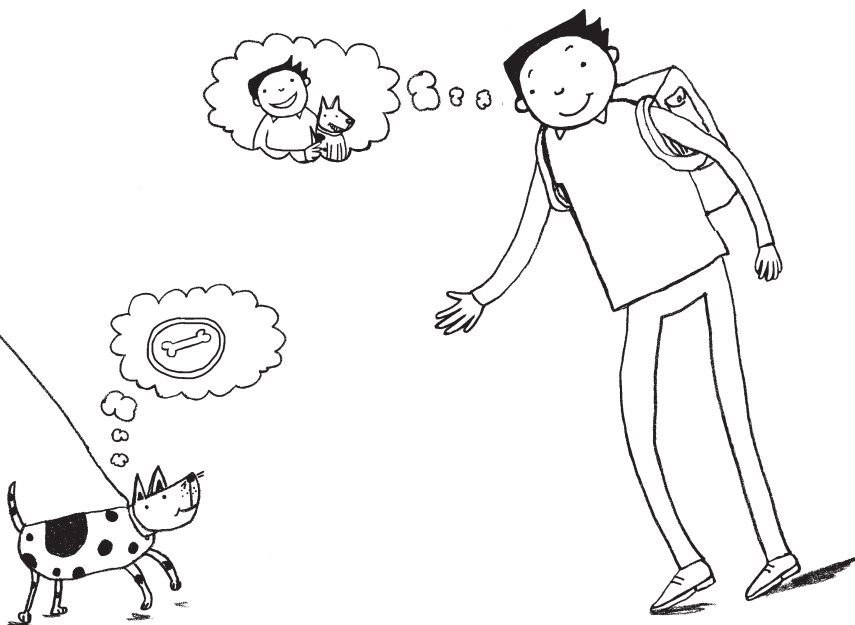
(Ubacio sam i neke cifre, pa podseća malo na matematiku.)

Do kraja dana sam mislio samo na to kako ću imati **ljubimca**, sve do poslednjeg zvona.

I dok sam išao kući, svako tuđe psetance sam gledao kao da je moje.

Reći ću mami i tati za Markovog ljubimca

čim se vratim. Ali pre nego što sam ušao unutra, napravio sam krug oko kuće radeći VEOMA važne stvari kao što su:

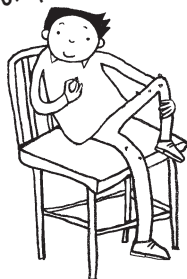

ZURENJE U ZID

Skidanje paperja sa pantalona.

čvrknuti paperje da bih proverio koliko daleko može da ODLETI.

(Ne može daleko.)

Šta ako mama i tata kažu NE za čuvanje ljubimca? Bilo bi baš NEPRIJATNO, a i ne bih bio srećan zbog toga. Mark je rekao da će doći odmah posle škole, što znači da mi ostaje sve manje vremena da ih pitam. Nakon što sam našao još neko paperje

NAPOKON

Stao sam ispred njih i

ISTRTLJAO:

„Mama, tata, mogu li nešto da vas PITAM?“

(Oboje su me pogledali PODIGAVŠI OBRVU.)

„Da čujemo“, sumnjičavo će mama.

„VIDITE, moj drug Mark Klamp me je zamolio da mu učinim

OGROMNU uslugu. A pošto sam ja DIVNA osoba koja se uvek trudi i čini dobra dela, rekao sam mu da ne brine i da ću, NARAVNO, uzeti jednog njegovog ljubimca da ga pričuvam nekoliko dana.“

(Prošaptao sam ono ljubimca nadajući se da će to prečuti.) 😊

„To je lepo od tebe, Tome“, kaže tata.

AUH!

Pa ovo je bilo LAKO.

A onda sam *brzo* dodao:

HVALA VAM! OVO JE SJAJNO!

Mark samo što nije stigao

i biće veoma SREĆAN."

Čekaj, čekaj malo. Jesi li ti to rekao

LJUBIMAC?

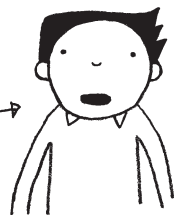

(Verujte mi kad vam kažem
da mama ima sluh SLEPOG MIŠA.)

„Možda...”

Pre nego što je stigla da mi kaže NE, setio sam
se još jednog načina da je pitam to isto:

MOLIM te! MOLIM TE Molim te

Molim te! MOLIM TE Molim te

MOLIM TE! Molim te Molim te

Molim te! MOLIM TE Molim te

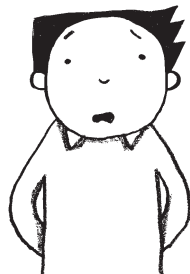
Molim te MOLIM TE! MOLIM TE

MOLIM TE! Molim te MOLIM TE

MOLIM te! Molim te MOLIM TE

Molim te MOLIM te!

Molim te MOLIM TE!...

Prestao sam da govorim **MOLIM TE** kad sam ostao bez daha, što je mami dalo priliku da

 USKOČI i kaže:

„Ti **ZNAŠ** da ne možemo da imamo **ljubimca** u kući, Tome.“

 „Ali Mark je rekao da njegova baka ne može više da brine o **ljubimcima**, a mama mu je uvek u **STRESU**.“

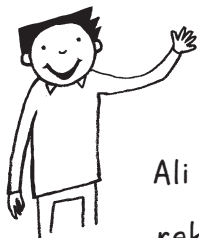
Imitirao sam Markovu mamu koja je u **STRESU**. (OTPRILIKE sam pokazao jer nemam pojma kako ona izgleda.)

„Samo sam hteo da mu **POMOGNEM**“, dodao sam tužnim glasom.

 „Ne čudi me što je Markova mama u **STRESU** pored tolikih ljubimaca u kući“, rekao je tata. „**TAČNO TAKO!**“

„Pa je l' sve u redu s Markom i njegovom porodicom?“, interesovalo je mamu.

U tom trenutku sam mogao da im kažem:

„Dobro su - sele se u drugu kuću,
to je sve.“

Ali nisam, **PODIGAO** sam tenziju
rekavši:

„Ne znam ŠTA se stvarno događa.“

Ali Mark je tražio da mu pomognem,
a ja sam njegov drug.“

Što je istina, iako sam to izgovorio daleko
DRAMATIČNIJE nego što je
stvarno tako.

„Opet nisam sigurna, Tome. Šta ako...“,
počela je mama, ali se začulo **ZVONO**.

Ding

Dong

Ćao, Tome. Mark je stajao ispred noseći torbu i mali kavez prekriven ćebetom. Ušao je i spustio ih na pod. „HVALA ti za ovo, Tome. Baš si pravi SPASILAC.”

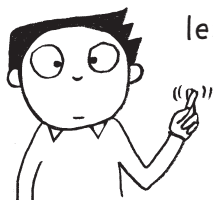
„Okej je, Mark. Samo hoću da POMOGNEM”, kažem, bacivši pogled ka mami i tati da istaknem poentu. Sada će mnogo teže da promene

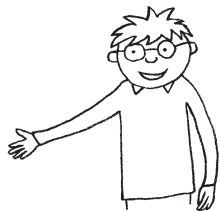
mišljenje kad je Mark već tu. OSIM ako ispod ćebeta nema nečeg GROZNOG:

Ukrstiću i prste i oči i uši samo da bude nešto lepo i slatko kao KUČE!

Baka me čeka pa ne mogu dugo da ostanem.

Ali **MNOGO** joj je drago što ima bar jednu životinju manje u kući - bar nakratko", kaže nam Mark.

„Kladim se da je tako", kaže tata.

A ja **SAMO HOĆU DA ZNAM...**

KOJA JE ŽIVOTINJA U PITANJU?

Mark gleda u torbu i kaže:

„Čekaj samo da mu sredim igračke..."

IGRAČKE! Mark je rekao **IGRAČKE!** . . .

PAS IMA **IGRAČKE.**

TO! TO!

„Je l' to **PAS?**"

„A nisam ti rekao šta je?", pita me Mark.

"NE!"

kažemo uglas.

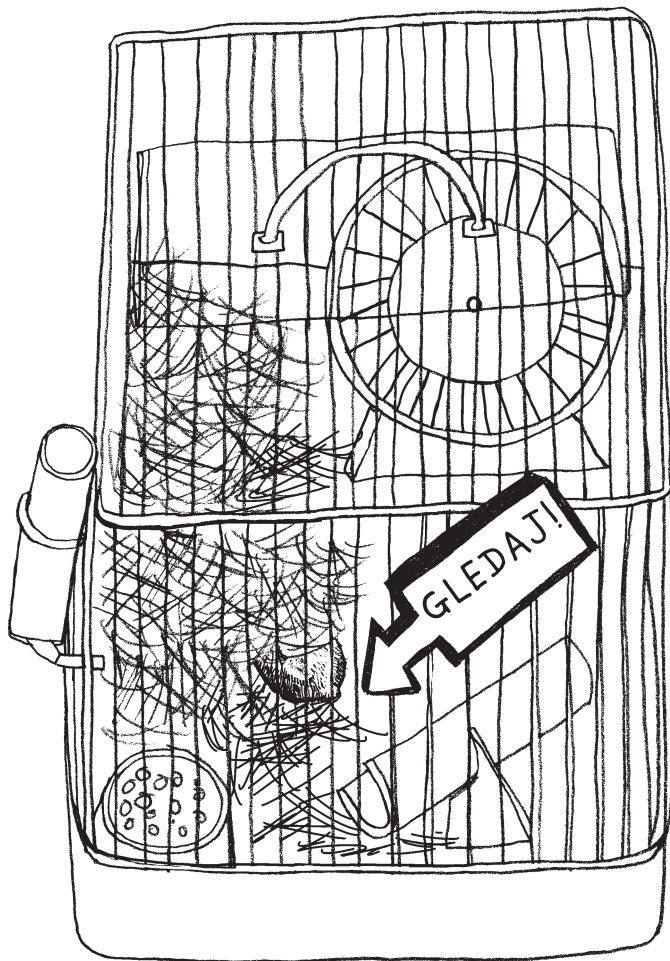
„Izvini.“

Mark je skinuo ćebe sa kaveza,

a **UNUTRA**...

... nije bio pas.

Ili ako JESTE bio pas, bio je mali, malecki.

(Uh.)